

Kamptal-Klassik-Trophy - Langenlois/Zöbing - UCI 1

Āetvrtak, 22 Travanj 2010

Piše: Patrik Košæak

Pošetak sezone, forma iz dana u dan u laganom porastu, pa ajmo se iskušat kako stojimo na nekoj europskoj razini. Sve se to desilo u malom mjestušcu Langenlois, smještenom nekih 70 km od Beša. Puni naziv događaja: Kamptal-Klassik-Trophy - Langenlois/Zöbing - UCI 1. Langenlois je bio domašin C1 utrke koja se boduje za svjetske bodove, i veše prije polaska po uvidu u predprijave vidjeli smo da æe konkurencija biti jako velika. Al naravno, idemo i to probati odvoziti, dati sve od sebe te odmah nešto iz svega naušiti. Sve spremili te krenuli u subotu ujutro na put od nekih 460 km. Vozaše moj tata, a jedini natjecatelj koji je predstavljao BK "Maraton" je bila moja malenkost. Na putu do Langenloisa stajemo u Bike Store-u da pokupimo novi pogon, te uz laganu vošjnicu po autoputu stišemo da tog malenog mjestušca Langenlois. Smjestili se u hotel koji je bio udaljen nekih 3 km od samog starta, malo pošli vidjeti stazu i startno ciljni prostor, te krenuli u zadnju nabavu namirnica u dušan. Oko 17 sati dogovorio sam se sa Turkom (BBK Šišmiš Samobor) da odemo na pregled staze.

Prvi uspon od nekih 135 visinske dosta tešak, pun korijenja i kamenja. Nakon uspona dolazi spustiše po razrovanom kamenju kroz vinograd koji je bio poprilišeno tehniški zahtjevan, te se spuštalo do najniše toške na stazi, i tu sad slijedi najveša muka, strmi uspon od nekih 100 m visinske kroz vinograd na kojem nije bilo ni trunke mjestu za odmor. Slijedi nekih 500 m ravnice te spustiše na kojem se juri oko 40-55 km/h. Sve u svemu nekih 6 km te 235 visinske po krugu. Povratak u hotel te priprema za jutarnju trku. Prema startu krenuli oko 8 sati, uslijedile završne pripreme, doziranje sa svim i svašim, te lagano zagrijavanje prije starta. Slijedila prozivka te u 10 h se krenulo na put muke dug 34 km, sa startnim krugom od 135 visinske koji me je odmah dotukao.

Nakon prvog kruga puno toga mi prošlo kroz glavu, od odustajanja, do namjernog bušenja zrašnice (?!??), al kad sam bolje razmislio, jednostavno treba dati sve od sebe, jer nisam išao 500 km bzvz da odustanem i da rašalostim sve u klubu. Iz kruga u krug se dobro dršao, mada nisam išao do maksimuma radi straha od pucanja i grševa, al sve u svemu zadovoljan sam na kraju sa rezultatom, 20. mjesto od 38 juniora te u krugu sa pobjednikom. Za moju drugu sezonu u biciklizmu i pošetak sezone savršeno. Pobjednik je bio Luyten Jeff iz Mtb Saeco Team koji je pokazao nadmoš nad svima. Al dobro, on nije sigurno tek drugu sezonu u svemu tome i ima cijeli profesionalni tim iza sebe koji se brine o njemu.

Kroz par godina nadam se i ja postoljima na takvim trkama, a mošda i nešto više, ko zna. Poslije toga još malo gledali elitovce kako voze i polako krenuli doma. Nekima je nezamislivo kako idu ti elitovci, al po meni uz kontinuirani rad i mnoga odricanja sve se to da postišei, pa i više od toga. Sve u svemu, organizacija i sve bez prigovora, jedino malo šdno da nije bilo špova, a ipak bila C1 trka. Al okey, to je nezamjetno. Puno toga naušio, dobio puno motiva za daljne treninge te vidio u kakvoj sam kondicijskoj spremi nakon duše i hladne zime. I ništa drugo ne preostaje nego nastaviti sa treniranjem te dizati formu iz dana u dan.